

Bilag 28.*Oversættelse.***Udenrigsøkonomiministerens kommentarer til udenrigsminister Moros bemærkninger om den generelle danske erklæring på ministermødet mellem Danmark og EF den 9. november 1971.**

Jeg er enig med Deres udtalelse vedrørende spørgsmålet om forbindelsen mellem tidligere traktatforpligtelser og de forpligtelser, medlemslandene har i henhold til de europæiske traktater og følgelovgivningen.

Efter vor opfattelse kan vi inden for denne ramme fortsætte og udvikle samarbejdet mellem de nordiske lande på en række områder. Som De alle ved, er vore nordiske traktatforpligtelser blevet nøje gennemgået under den tekniske gennemgang af følgelovgivningen, og ingen konfliktpunkter står tilbage.

Ingen dansk regering kan tage en vigtig beslutning såsom beslutningen om at forhandle om medlemskab af De europæiske Fællesskaber uden fuld støtte i parlamentet. Den tidligere danske regering accepterede traktaterne, deres politiske målsætninger, de trufne beslutninger og retningslinierne for Fællesskabernes fremtidige udvikling på grundlag af en beslutning i Folketinget, som blev vedtaget af 4 af de 5 partier i det nuværende Folketing, herunder mit eget. Det er en selvfølge, at den nuværende regering står fast på de almindelige erklæringer,

som blev fremført i den danske tale ved forhandlingernes åbning.

Når dette er sagt, vil jeg gerne understrege, at jeg på dette punkt i forhandlingerne finder det rimeligt både over for den danske befolkning, som står over for en beslutning om et spørgsmål af væsentlig betydning for dens fremtid, og over for Fællesskaberne, at vi fremsætter vore generelle synspunkter om, hvorledes Fællesskaberne bør udvikle sig inden for de rammer, der er givet af traktaterne, erklæringerne og de resolutioner, som det nuværende fællesskab har vedtaget.

Det vigtigste punkt vedrørende den økonomiske politik, som jeg ønskede at klargøre, var, at spørgsmålet om den indkomstudjævnende politiks udformning eller med andre ord, hvorledes man opnår en mere ligelig social balance, er og skal forblive under nationalt ansvar.

Dette spørgsmål er vigtigt for min regering, og jeg går ud fra på grundlag af de udvekslede erklæringer, at alle regeringer, der er til stede her, er enige i denne forståelse.